

Transilvania Românească

Proprietar-Director
Dna CALIOP
DAVIDESCU

Redactor:
C. T. RUSSU

GAZETĂ NAȚIONALĂ INDEPENDENTĂ.

Abonamentul: Pe un an 60 Lei Pe 1/2 an 35 Lei Anunțuri după învoială.	Administrația Redacția: Str. Nicu Filipescu No. 14. ALBA-IULIA.	Abonamentul: Autorități pe an 100 America dolari 5	Apare în fiecare Duminică.
--	---	--	-------------------------------

1922

Un an se duce, un altul nou vine și așa se perindă decât lumea.

Pentru unii ani de bucurie de plăceri, pentru alții de chin, ani de dureri . . .

Un nou an!

Me simt așa de trudită . . . așa de obosită, încât parcă și ochii mă dor neputând străbate necunoscutul zilelor ce vin în noul an.

Din liniștea molcomitar a nopții coboară încet cu pași mărunți amintirile și trec peste apa sufletului, ca niște taine și din icoana roasă de vreme se desprinde parcă chipul mamei mele, care altădată mi aducea sorcovă, jucării frumoase și cărți.

Și sufletul mi e cuprins de jale, . . . după ani duși. Vântul plânge în ramuri, ca și sufletul în mine de greutatea imensă a vieții . . . și mă face să mă întreb în acest an ne vor lovi brațele durerii peste față? Vom avea clipe de fericire, liniște de noapte, aripi largi de umbră, polen de viață plină? Vom avea automobile, cai, lux, vreun scaun în parlament? Vom avea pe Take Ionescu, Mașiu, Brătianu, pe Iorga sau Vaida?

Vor fi care va mai bun ca să îndrepte starea noastră.

Nu știu, nu știm ce ne va aduce 1922 și parcă sunt cuprinsă de frică . . .

Știri locale.

— **Societatea Femeilor Române** din Alba-Iulia și jur aranjează în 15 Ianuarie 1922 în sala „Dacia” un bal costumat. Taxa de intrare 20 lei de persoană. Ar fi de dorit ca pe cât posibil damele să se prezinte în costum național, ținuta aceasta însă nu e obligatorie.

— **Asprimea Gerului.** De câte-va zile în orașul nostru bântue un ger puternic care a făcut multe victime, între care un soldat din Reg. 91 Inf. fiind de planton la grajd a doua zi dimineața a fost găsit mort la datorie. În timpul nopții sârmanul înghețase.

O ce groază-ne e să-l cunoaștem . . . fiindcă de l'am cunoaște nu am mai îndrăzni să mergem pe drumul lui. Dacă am ști că anul acesta ne va umple porii vieții cu dureri Brahmane, gonindu-ne iubirea, furându-ne condeiul, ne-m zdrobi inima și creierii. Am ciopli cu dalta înțelepciunii stâlpul acestui an ca să ne legăm sufletul scormonind Neantul, ne am gudura pe lângă soare scuturând stelele de argint întocmai ca preoți haosului!

De am mai ști că în anul acesta s'ar astâmpăra valurile svărite din marea vieții omenesci, dacă am ști că anul acesta e al holdelor de bucate, al bogăției, al gloriei, al iubirii, al fericirii în clipa aceasta, nu am lăsa să treacă suveica durerii peste sufletele noastre și plină de încredere nu aș mai obosi ochii cu cercetări mistice, căutând să străbat depărtatele păduri ale viitorului, și așternând petale și visuri în drumul timpului ce va să vie, uitându-mă la soare aș cere pace, dragoste, mângâiere și un guvern cu mintea sănătoasă, care desinteresat să lucreze la binele nostru.

Oh doamne! Ce groază îmi este de anul acesta fiind că nu știu ce ne va aduce.

Caliopei Davidescu.

Informațiuni.

— **New-York** la 29 Aprilie 1922 se vor da mari serbări în onoarea lui Molière.

— **Roma.** De către Guvernul italian prin mijlocirea delegației economice ruse din Roma, a fost invitat și Lenin să asiste la conferința economică europeană, care se va întruni la Geneva.

— **Berlin.** (Rador.) Ministrul Francez Laurent face cunoscut, că a comunicat cancelarului Wirth o telegramă a lui Briand, prin care I se propune să trimeată la Paris o delegație germană care să plece la Cannes.

S'a discutat trimeterea la consiliul suprem a unei delegații, din care vor face parte mai ales Rathenau, Bergmann, Fischer președintele comisiunii sarcinilor de război și secretarul de stat Hirsch, al economiei publice.

Scrisoare deschisă

Rugăm toate persoanele particulare cari prin primirea zierului nostru au acceptat a fi abonați să achite abonamentul prin mandat postal, lipsindu-ne încasatori în toate localitățile din țară. Ținând seama că cu mari greutate și sacrificii le-am deservit ziarul atâta timp, facem apel la sentimentele românești, ale tuturilor care se pot convinge că prin plata unei neînsemnate sume ne dă caragiul de a pași înainte și a ne urmări scopul de a face unificarea sufletească.

Diracțiunea.

Noului an

Te-ai născut odată cu ultima clipă trăită de fratele tău!

Sosirea ta așteptată cu atâta bucurie în palate ca și în bordeie — e speranța realizării visurilor ultimului muritor — sârbătoarea căreia ne aduce căldura sufletelor vecinilor noștri — prilejul asigurării lor ce de la frate la frate pornește dorindu-și în ziua nașterii tale: sănătate, bucurie, fericire și voe bună! În timpul stăpânirii tale, trezește în omenire dorința de o muncă creatoare — orgoliul de a pași odată pe calea propășirii — căci numai atunci lumea va fi desăvârșită, fericirea va fi deplină; iar stăpânirea ta, fără greșală!

Alege una din zilele domniei tale în care să ne îndrepti dirigitorii spre vremuri mai bune de cât cele pe cari le trăim azi, cu lipsă și atâta greu — aprinde-le faclele să ne scoată din întunericul în care ne pierdem — și stăpâni pe sfânta credință — iubindu-ne — în locul pizmei ce ne învrăjbește — să punem umăr la umăr, urmându-i pe poteca lumii luminate — în cea mai luminoasă zi — dându-i țării noastre oțelitate prin ilacăra jertfei și sacrificiului — o viață mai bună, mai largă — mai strălucitoare!

Pentru lacrimile vărsate — sângeului din belșug vărsat sub frații tăi — pentru plânsetele și durerea atâtor suflete pierdute — pentru lipsa și greul amar din zilele de ieri — zilele tale să fie fericite — pline de spor — iar bucuria ce ne-ai dat-o azi, născându-te, să fie bucuria veșnică a tuturor — căci toți de o potrivă te-au așteptat!

C. D.

Către Onorații Cititori!

Cu numărul de față atât ziarul nostru cât și întregul glob stăpânit de atot puternicul creator, intră în anul 1922, care nădăjduim să fie, atât pentru noi cât și pentru onorații cititori mai darnic și mai bun.

Programul nostru rămâne și pe mai departe tot cel din trecut, cunoscut publicului: prin o democrație sinceră, prin naționalism și moralitate; înaintarea, înfrățirea și propășirea neamului și consolidarea țării, tronului școlii și bisericii; — și dându-ne seama de mîslunea noastră nici nu am putea alege altă cărare de activitate.

Nu ne înșelăm în credința noastră, pentru că suntem prea drepti și curați cu sufletul. Credința într'un viitor mai bun precum și multele încurajări ce le-am primit dela mai mulți bărbați de cinste și luminați cărora și pe calea aceasta le aducem călduroase și respectuoase mulțămiri pentru dragostea și grija părintească ce ne-o păstrează aducându-și aminte și de noi, ne îndeamnă să mergem înainte și așa după cum nici la începutul activității noastre nu am potolnit la pedicile ce ni se puneau în drum și cu incetul am deținut concursul multor bunii la inimă care ne-au ajutat cu banul și cu cuvântul, tot așa vom urma înainte pe drumul început așa după cum dela prima vibrațiune ne-am propus că de ori-ce ne vom isbi în lupta noastră să nu ne dăm învinși, vom avea înainte neștirbit acel program de atunci și nu vom

da însă vântulul dăunător a stinge lumina ce o urmărim în întunec pentru căutarea adevărului.

În coloanele gazetei noastre nu s'a înscris nici când ceartă, dar am dat totdeauna loc discuțiilor și numai acele nu s'au publicat, care erau prea lungi și ocupau prea mult spațiu; încolo discuțiile le observăm ca ceva necesar publicului: — «Din doi care discută, al treilea (publicul) vede adevărul» — iar noi nu putem fi alții decât acei ce dorim să cunoaștem adevărul. — Această e credința noastră. — — — — —

Întărăm în noul an cu același idei cu care am plecat în drum, ajutați de cei ce în cursul timpului s'au unit cu noi și ținem sus făclia care luminează calea spre cântarea cinstei și adevărului și spre atingerea scopului din programul nostru.

Ținem și pe mai departe deschise coloanele gazetei noastre înaintea acelor ce au ceva de

spus spre binele și falosul obștei cu o singură condiție ca: «Mult zis în puține cuvinte» — de la colaboratorii de din afară nimic ce ocupă mai mult de două coloane nu putem publica. Aceasta să fie în vederea și onor. domnilor cari s'au supărat pentru că unele manuscrise nu s'au publicat tot din cauza aceasta. — — — — —

În urmă pentru ca să putem duce la îndeplinire datorințele noastre și a putea susține lupta luminei și adevărului contra întunecului și a minciunii avem neapărată nevoie și de sprijinul moral și material al On. public pe care îl așteptăm cu încredere.

Ținem să mai amintim că atât redacția cât și administrația ziarului nostru își va da toată silința să merite încrederea publicului cetitor cărui i dorim:

— An nou fericit! —

Redacția și Administrația
Transilv. Românească
Alba-Julia.

—oooooooooooo—

Vizita M. S. Regelui Alexandru al Sârbei și anunțarea oficială a logodnei cu A. S. Regală Principesa Marioara

În ziua de 8 Ianuarie a sosit la Castelul Peleş M. S. R. Alexandru al Serbiei însoțit de generalul Nagibevici aghiotant regal și de Dl. Anastasievici fost consul general sârb la București.

Pe peron a fost primit de către M. S. Regele Ferdinand, A. S. R. Prințul Carol, Prințul George al Greciei, Dnii prim miniștrii Tache Ionescu, general Holban ministru de război, ministru de externe Derussi, ministru palatului regal N. Mișu, general Angelescu mareșalul curții regale, Colonel Rădu-

lescu aghiotanții, maior Scheletti și Orășeanu aghiotant princiar, inspector general Cămărășescu, subinspector Costescu, ministru sârb, primul secretar al delegației Serbiei și atașatul militar sârb, Vlăhide polițaiul orașului, C. Cojocărescu primarul orașului precum și un numeros public.

După ce prezentările au fost făcute înaltul vizitator a primit defilarea Reg. de vânători.

După defilare au plecat la mânăstirea locală, unde au fost întâmpinați de către archimandritul

Mitrofor Dionise Simfonescu starețul mânăstirii împreună cu ceilalți preoți pentru a asista la TeDeum.

De la mânăstire M. M. L. L. Regale au pornit către Castelul Peleş, unde au fost întâmpinați de către M. S. R. Maria, principesa Elisabeta, Marioara, Ileana și de doamnele de onoare.

S'a servit un dejun de gală la ora 1.

Maiestatea S. R. Ferdinand a ridicat următorul toast:

„Maiestatea voastră să 'mi permită a-i exprima în numele meu și-al poporului meu, marea noastră bucurie de a-l avea aci între noi ca oaspe al nostru. De aceea îi zic din toată inima: Fi bine venit.

Salut în maiestatea voastră pe soldatul viteaz care după ce a purtat o coroană de spin de care soarta a crezut că nu trebuie să scutească poporul sârb și pe venerabilul Suvoran de atunci, neuitatul maiestății Tale tată, a știut să culeagă pe câmpul de bătălie în capul bravilor trupe sârbești, laurii cu care istoria i-a înveins fruntea. Salut în M. V. pe vecinul și aliatul fidel și regele unei țări, care de veacuri s'a găsit în totdeauna trup la trup când a fost vorba de apărarea intereselor comune în luptele contra unui pericol comun. De atunci se legase o pretenie între poporul sârb și poporul român, pretenie care a fost pecetluită prin sângele vărsat împreună când bravi soldați sârbi s'au luptat cu noi pe câmpiile Dobrogei pentru aceleași sfinte scopuri.

După atâtea suferințe și lupte seculare, iată că țările noastre au putut să-și realizeze aspirațiile lor de veacuri și unitatea lor națională. Uniți în luptă acelaș scop de consolidare interioară și dorința vie ce ne asigură o pace stabilă în interesul comun, ne leagă de aci înainte în opera pacifică care ne permite

și în viitor de a merge mână în mână cu buni vecini, amici și aliați. Prezența M. V. printre noi, este pentru mine și pentru poporul meu garanția cea mai sigură a acestor sentimente de amicitie și în siguranță că aceste sentimente sunt împărtășite sincer și afectuos de mine și regatul meu, ridic paharul în sănătatea M. S. Regale Sârbilor Croașilor și slovenilor.

Regele Alexandru a mulțumit regelui nostru cu cuvinte foarte călduroase pentru primirea cordială arătându-i tot de odată sentimentele de grațitudine și neștrămutată pretenie.

Regele Alexandru a băut pentru Rege și Familia regală.

Regele Alexandru după amiază a făcut o plimbare cu A. S. R. Principesa Marioara prin prejurul Castelului cu această ocazie suveranul a cerut mână tinerei princese să îi facă onoarea de a împărtăși cu el datorită vieții.

Plină de emoție A. S. Regală a primit.

Seara s'a dat un prânz de gală cu care ocazie M. S. R. Ferdinand a anunțat oficial logodna A. S. R. Principesa Marioara cu Regele Alexandru al Serbiei.

Of, Lacrimă . . .

Of lacrimă, tu duioasă poveste,
Icoana durerilor mute . . .
În lumea păgând de astăzi
Nu vrea nimeni să te asculte.

Tovarăș al vieții noastre
de oameni perduți și săraci
Prin nălfata-și binecuvântare
Atâta urd și să 'npari.

Din naștere și până la moarte
Avem acelaș drept în lume
La cei ce nu-și cunosc puterea
Și răd de noi și strâng averea
La ei plecași să cerșim muncă
Cu mâinile în rugăciune.

Any

CAPITOLUL II. de: I. Locusteanu.
POETUL

Când recea desnădejde de tânărl
te cuprinde
Când nu poți găsi o inimă
ce tinde,
Spre a ta, nu speră în viitor . . .

(Urmare)

La o masă într'un restaurant de mână a treia, perdut pe gânduri stătea un om de statură înaltă; fața rasă, înbrăcat foarte corect, — își dedea aparența unui gentleman, desăvârșit plictisit de șgomotul saloanelor mondiale, și ca o recreație se scoboarase până în restaurantul: „La lăleaua vestejită”.

Tânărlul era un poet.

Clienții obicinuiți la restaurantul „La lăleaua vestejită” erau lucrători de fabrică, ceferiști, croitori și mode.

Unele grupuri discutau cu aprindere chestiunea regulării muncii, prin teorii absurde de un socialism împins la anarhie, voiau nu numai egalitatea

între muncitori și intelectuali, dar pretindeau chiar ca intelectuali să muncească cu ei cot la cot, munca brațelor.

Alte grupuri, ceferiști cereau sporiri de salariu, nu mai este de trăit, dacă nu am lua bacșișuri grase, învârteli cu vagoane, drept spus, că am muri de foame. Până și lucrătoarele de la ateliere de croitorie, găgăiau ca găștele că nu le ajunge cât câștigă . . .

— Inchipue-ți dragă, dacă nu ar fi ofițerul cutare care mia plătit ciopripi aștia de mătase cu 250 lei nu aș avea ce încălța.

— Și mie șeful de birou, dacă nu mi ar fi plătit 75 lei pentru cutia asta de pudră, ași fi obligată să merg cu fața neagră . . .

În toiu discuțiilor un om de vre'o 60 de ani cu peptul plin de decorații de sculă și veni la masa poetului . . .

Im dați voe să iau loc, — zise reverențios . . .

Poetul abia îi făcu, cu mână indicându-i locul liber, și continuă a se uita la fumul de țigare ce se înălța spre tavan plutind, cât-va timp

și în urmă se risipea în haosul sălei de consumație . . . Era atât de cufundat în gânduri că-ți părea, că voește să intrupeze aevea o fință concretă din lumea lui de gânduri, în fumul de țigare ce lua diferite forme.

Da, da, tot așa și în viață plutești o clipă și pe urmă dispări în neant.

— Tinere, îmi dai voie să aprind de-la țigarea matală?

Ca și cum nu știuse până atunci prezența interlocutorului, îi oferii o țigare cerându și scuze, că nu a observat.

— Nu face nimic tinere. Dar să mi dai voe.

Eu sunt un veteran din 77—78 și acum în războiul cel mare, nu m'am lăsat mai pre jos, am intrat ca voluntar și ast-fel pot fi mândru, că mi am făcut datoria, și sunt fericit, că am văzut țărișoara mea mare, mare de tot. Sunt bătrân oboșit, cu toate acestea parcă tot ași mai voi să trăiesc câți-va ani. Dar D-ta tinere pari atât de abătut, și oboșit, ce aveți?

— Ei moșule sunt într'o stare sufletească ast-fel încât simt un desgust de viață — răspunse poetul.

— Te supără poate teoriile negliobe ale acestora și arată spre grupurile din restaurant.

— Cătuși de puțin, pentru mine acești oameni îi consider ca o masă inertă de carne fără nici o ondulație spirituală.

Teoriile lor mă lasă atât de rece. — Pe mine nu mă doare în suflet . . . Ei domnule, pe vremea mea nu era așa . . . A luat Dumnezeu mințile oamenilor.

Auzi negliobi ăia, cer ca să muncească și intelectuali-la fel cu ei, cum am zis oameni cu carte multă să dea cu ciocanul ca ei. Nenorocii. Dar dacă nu ar fi oameni cu carte, care să inventeze vre'o mașină sau să facă vre'un plan, ce ar avea atunci muncitori de lucru?

Dacă nu ar fi ingineri, ar mai fi fabrici, unde ar mai munci ei?

Ei nu văd, că trebuie să fie și vale și deal. Dzeu care e drept și bun și tot nu lasă numai primăveri sau vară ci ne dă și toamna cea ploioasă sau iarna cu troeni de zăpadă și geruri mari. E hei, domnul meu.

La finea cărării — o mângâiere —
Se vede dreaptați prorocire
Și cuvenita deosebire: —
— „Când rostul nost al tuturor
Se frânge de același mal: —
La cei ce-au răs — moartea-i
tortură —
La noi e însă — ideal —“
Vaca 1915 CORNEL T. RUSSU

Știri.

— Adunarea învățătorilor din plașă lernut. Confratele nostru „Târnavă” face cunoscut, că în lernut s'a ținut adunarea reuniunii învățătorilor sub conducerea Dlui Alexandru Macarie. Dl. învăț. Ioan Frâncu din Șomștelnic a ținut o lecție practică despre dezvoltarea sunetelor derivate ă și â. S'a decis după deschiderea adunării învățătorilor ca să se continue conferințele populare la sate. — Apoi învățătorii întruniți au mai discutat cu deosebit interes despre mizeriile și neajunsurile ce le întâmpină școlăle confesionale precum și învățătorii.

— Lafayette. Mercuri a expirat termenul fixat de 2 luni, de către acordul franco-turc din Angora pentru evacuarea Ciliciei. Trupele și autoritățile franceze au părăsit provincia. Iată o provincie destul de bogată pe care o restituie stăpânilor legitimi; și mai se spune că Franța umblă după cuceriri.

— S'a destinat suma de lei 300 mii pentru reparațiunea picturelor catedralei ortodoxe din Sibiu de către minist. de culte.

— Efectele de strămutare ale ofițerilor beneficiază de reducerea de 50 procente la sută numai dacă aparțin ofițerilor în activitate, și dacă aceștia sunt mutați dintr'o garnizoană în alta.

Aceste reduceri se vor aplica numai tarifului în vigoare, taxa accesorie urmând să se perceapă în întregime.

Tot la fel se aplică și reducerea de 50 procente pentru transporturile militare predate de către un corp sau serviciu.

— O groasă catastrofă s'a întâmplat în Portul Pireu. Un vas de

război pe când trăsese în port la un deposit de muniție ca să fie încărcat a făcut explozie. Sunt 39 morți plus 17 grav răniți. Detunătura a fost așa de puternică în cât toate geamurile din Pireu au fost sparte.

Contrătorpilorul „Leon” a fost ars pe jumătate.

— Încăerări noi s'au semnalat la Belfast. Sunt 6 morți și mai mulți răniți.

Trotzki crede că e peste puțină să se reducă armată roșie sub un milion 360 mil oameni.

— Galați. La arsenalul marinei militare a avut loc o groasă explozie vineri s'a făcut înmormântarea victimelor. Cadavrele toate erau pe un car împodobit cu steaguri — urmat de Dl. General Rujinski și autorități. S'au lansat liste de subscripție din inițiativa Dlui General Rujinski.

— Noul tarif postal în Germania. Cu începere de la 1 Ianuarie a intrat în vigoare noul tarif ce s'a votat de parlament, pentru telegrame, pachete și scrisori. Taxa de scrisori interne și pachete au fost ridicate cu 150 la sută, cele externe cu 300 la sută.

O scrisoare afar din Germania va purta marcă de 4 mărci, o c. p. de 2 mărci iar telegrama s'a scumpit cu 300 la sută.

— Într'un ordin circular marele stat major arată că a hotărât ca condiția de a fi absolvit școala specială a armeei nu mai este cerută pentru candidații la concursul de intrare în școala superioară de război.

— Afiam cu multe plăcere că Dl. Int. Căpitan Stănescu Nestor din Buzău și Dra Ana Anastasescu din R. Sărat s'au căsătorit. — Le urăm toate fericirile.

— Sesizările culturale din comunele Barabanți și Șard. Cercetași liceului Mihai Viteazul conduși de Dl. comand. al coortei prof. Leonte Opreș, cu tot timp urios de iarnă, nu au progetat și au mers în comunele de mai sus pentru ca prin câte-va ore plăcute distractive să mai alunge urâtul celor de-la țară. La îndemnul Dl. Preoți Ilie Magda în Șard și Francisc Boțan în Barabanț școlăle erau pline, sătenii în mase mari alergase să asculte pe micuți ce cu mult drag veniseră la ei. Dl prof. Opreș printr'o cuvân-

tare bine simțită a îndemnat pe cei de-la țară, să-și dea copii la meserii, iar elevul din cl. II. Iuliu Pop a declamat „Imnul întregirii” s'a mai declamat „Cum să râde în America”, „Prostul și omul cuminte”, s'a jucat „Mana vacilor” precum și alte puncte. La sfârșit Dni Preoți au mulțumit celor care au venit să le procure câte-va momente plăcute, și a da bune povește celor de la sate.

Zdrămță.

Nuvelă de Crăciun.

I.

Nu este ziua ca să fie de mai mare bucurie pentru bleșii copii orfani din orașelul X... ca sfintele sărbători ale Crăciunului.

Sărmanii! În schimb pentru zilele cele multe ce le-au petrecut în decursul anului flămânzi, goi și năcăjiți această zi le este o adevărată risplădă.

Pomul mare și stufos de-al cărui crengi atârna multe daruri, precum pere, mere, nuci aurite și zaharicale, sub care zac îngrămadite mai multe vestimente pentru copii și copile, cămăși, pălării, căciule, cărpe, ciorapi, încălțăminte și alte de aceste pentru ajutorarea celor 50—60 copii orfani, supranumit: pomul săracilor. În sala cea mare a castelului al cărui proprietar e d-l Zenobiu Florian, un creștin adevărat cu inimă darnică și cu suflet îndurător, e pusă masa cea lungă încărcată cu mâncări pe cât de gustoase pe atât de bune, numită: „masa săracilor” la care toți cei orfani de părinți și lipsiți de ajutor se simțesc în această zi ca la masa bunilor părinți ai lor, făcându-i pe aceștia, ca în această sfântă zi, ziua de pace și bunăvoință pentru toată suflarea creștină să uite lipsele și necazurile trecute și să nu-și aducă aminte de cele venitoare.

Cât de bine ar fi pentru bieșii orfani când în fie-care comună s'ar afla, dacă nu doi trei măcar, și câte un singur om numai în felul lui Zenobiu Florian.

Ca să știți cine e acest Zenobiu Florian ascultați-i istoria căci v'o istorisesc precum am auzit-o și eu în

anul trecut dela un prietin al meu care locuiește în orașelul X...

II.

Orașelul X... e locuit aproape de români numai. E un oraș curat, ținut în ordine, edificat frumos și cu gust, are mai multe localuri de distracție. Aleiele de brazi pururea verzi, isvoare recreatoare și aer bun, încât să-l poți ținea un adevărat cuib de plăceri.

Pe străzile lui întotdeauna se poate vedea o viață mișcare de oameni, femei, flăcăi și copile.

Mai umblate sunt însă străzile în ajunul Crăciunului, căci pe aceste sărbători se îngrijesc oamenii mai de multe.

— Va urma. —

Poșta Redacției.

„Crișana”, Brad. — O listă de abonament trimisă cu un curier la Brad a fost subscrisă de dl. director Gița pe jumătate de an — cu toate acestea încă din luna trecută am primit dela Dv. în plic închis un număr al gazetei noastre în semn de respingere.

Ne miră că banca „Crișana” nu are cunoștință de cele ce face D-nul Director.

Cu toate acestea însă, având în vedere trecutul împodobit cu cinste al băncii dela Brad facem noi sacrificiu și trimitem și pe mai departe „Transilvania Românească” adresei Dv., ca donație din „banul văduvei” adunat dela țărâniea de pe sate care sprijinesc din bună credință gazeta noastră, facem această jertfă băncii „Crișana” ca nu cumva să dea bancrot din cauza deficitului ce ar rezulta din cauza abonamentului la ziarul nostru.

Ioan Feles, preot, Valea Brad. — Incasat 5 Lei. — Ați primit însă 5 numere din gazeta noastră, ne datorăm încă 3 lei, pe cari rugăm a ni trimite sau prin mandat sau în timbre poștale. Mari mulțumite.

Regt. I. Vân. „Regele Ferdinand.”

Publicație

Se aduce la cunoștință amatorilor că în ziua de 25 Ianuarie 1922 st. nou orele 10 dimineața, se va ține licitație publică în Cazarma Regimentului I. Vânători „R. F.” cu

— Ai dreptate moșule, judecata matală este bună, este sfântă, dă-mi voie să-ți strâng mâna și să mă prezint, mă numesc acum bardul Leno — și eu sunt sergentul veteran, poreclit moș calendar, căci știu toate sărbătorile sfinte pe de rost, și mi mai zice și moș „dreptate” căci spun omului în față ce gândesc.

Dar cum se face că mi spui că acum te numești bardul Leno, cum înainte aveai alt nume?

— Moș dreptate, dacă nu mai fi impresionat atât de mult cu vorbele D-tale sănătoase, nu ți aş răspunde, dar în pletele matală albe revăd părul bălan al tatălui meu, îți datorez tot adevărul și ți-l spun. Mă doare în suflet când îmi aduc aminte cine am fost și cine sunt azi; totuși ți am promis și ți voi spune.

Am iubit odată în viață o femeie ce am crezut-o demnă de mine uitând lumea în care ea trăia...

Am iubit-o; din dragostea noastră o fetiță a venit pe lume... și când îmi făceam vise mai dulci pentru liniștea noastră, un nor negru întuneca

orizontul frumos ce mi-l făurisem. Divorțul surveni.

Și în urmă... amorul pângărit copila, singura mea copilă am perdut-o sufletește și averea ce o aveam perdută toată.

— Ei tinere, matală ești de vină... Se zice că soareciile după ce se plimbă prin lăcări cu sofale de catifea și mătase, și covoare de-ți îngropi piciorul în ele, tot în găuricea lui intră de unde a eșit.

Trebuia tinere ca femeia care matală ai iubit-o să o lași în mediul ei, nu să o ridici mai sus de cât merită. Dar să nu mai vorbim de astea, mai bine să bem câte un pahar, și să-ți povestesc eu necazurile mele; zisă bătrânul, sunând în pahare.

Să bem moșule — răspune Leno — să bem...

— Ia te uită colo la grupurile acelea; colo privește, trândavi ce se strigă unul pe altul tovaroșe și mai-mușele ălea vopsite, parcă ar fi arătări de-la panoramă. Auzi D-ta că nu le ajung bani ce-i câștigă? — Cum să le ajungă? — Când cărciumele de pe

la mahalale sunt pline numai cu ei beți morți.

Păi ca să te imbeți ți trebuie 3 kilograme de vin, care costă 40 lei și asta în fie care seară. Apoi dacă ar pune numai jumătate din bani pe care îi beu noaptea prin cărciumi, la sfârșitul unei ar avea o economie oare care, cel puțin ar reprezenta o sumă de 300 de lei.

Și ce nu ar face ei cu bănișori așa în gospodăria lor?...

— Ai dreptate moșule.

— Și apoi prin cărciumii nu ai să vezi oameni cu carte să facă de al deastea, oameni aceia nu se îmbată în halul lor și de aceea le ajunge cât câștigă, nu că sunt plătiți mai mult.

Moșule vorbești ca o carte.

— Ca o carte taică, ca o carte... ia să ne mai dea un litru de vînșor.

— Să ne mai dea moșule.

— Nu pot să tac taică... ia privește la bupezile ălea vopsite pe ochi, ca brezaia, ce mai ghiolduri le-aș da ca să se trezească.

— Păi dacă muncește cinstit nu mai au nevoie de farafastăcuri de al deastea să facă cele de la șaltanuri.

Da ele, căci trebuie într'un oraș să fie și șandrameze (cum îi ziceți Dvoastră pe radical) căci ce să facă cel ne înșurați?...

— Ai dreptate moșule și femeile cu moravuri ușoare sunt un rău, dar rău necesar societății.

— Necesari, necesari, dar dacă le ar strânge de pe uliți că sunt multe și mai umblă și desperate. —

— Așa e moda moșule.

— Moda, neică, nu e moda, scumpetea.

— Cum scumpetea?

— Păi cât ar costa de scump o ștofă azi ca să-și facă o roche mai cum se cade? Au și ele dreptate. Ți pun un petec în față și altul în spate și încolo bate vântul...

— Dar și în punga celor ce se uită gură căscată la ele bate vântul...

Și amândoi începură să rădă cu poftă.

Cealalți din sală observară râsul lui Leno și al moșului și se uitau cam gata pe ceartă.

— Hai să mergem, zise moș Dreptate, căci în curând ne va scărpinga spinare. (Va urma.)

oferte închise, pentru darea în antrepriză a dreptului de a deschide, o cantina în cazarma acestui corp.

Concurenții vor depune garanția de Lei 1000.

Orice informațiuni se dau la serviciul Cassieriei al Regimentului între orele 4—5 p. m.

Comandantul Regim. 1. Vânători „Regele Ferdinand”.

Colonel (ss) Basarabescu.

Tuturor cititorilor și sprijinitorilor ziarului nostru le dorim **An nou fericit**

Redacția.

Stimaților mei cumpărători români le doresc **An nou fericit**

Florăria Ștefan Bencsik
Str. Reg. Ferdinand No 1.

Oaspeților — români — **An nou fericit vă dorește**

Restaurantul orașului
Petru Truția.

Stimaților cumpărători — români — le doresc **An nou fericit**

Lazar Rosner
prăvălie de postăvărie
și manufactură.

Onoraților noștri clienți — români — din Alba-Julia și jur le dorim **An nou fericit**

Györi și Austerlitz
prăvălie de modă
visavis de „Dacia”

Onoraților mei clienți pretini și cunoscuți le doresc **An nou fericit.**

Geza Szegő
prăvălie de manufactură
și postăvărie.

An nou fericit poștește

Croitoria „Kassay”
prima croitorie de barbăși și dame
Str. Reg. Ferd.

Clienților — români — **An nou fericit poștește**

Geza Gottlib
prăvălie de ghețe.

Clienților — români — din Alba-Julia și jur **An nou fericit**

Fabrica de ghețe „Jurul”

Onoraților mei oaspeți — români — le doresc **An nou fericit**

Hotelul „Dacia”

Prea stimaților mei clienți le doresc **An nou fericit**

Lipót Klein
prăvălie de coloniale.

Oaspeților — români — **An nou fericit poștește**

Restaurantul „Transilvania”
(J. Pap)
Str. Reg. Ferd. No 7.

Tuturor clienților mei români le doresc **An nou fericit**

Schöchter Mor
zugrav și vopșter
Str. Rașiorilor No 6. A-Julia.

STEINHERTZ HANY

Alba-Iulia, Str. Vânători No. 73

CUMPĂRĂ ȘI VINDE

ori și ce fel de aramă — reformături militare și ori și ce alte vechituri, precum și oase în cantități mari și mici de la azărmi, birturi și măcelari.
!! Oter prețuri bune !!

Ghețe gata de Viena și Paris

cele mai elegante și după ultima modă piele de toate calitățile, talpă din țară și strălucire, fabricație bună și

cu prețurile cele mai moderate

se pot cumpăra în prăvălia

Geza Gottlieb

Piața Mihai Viteazul No. 20.

Alba-Julia.

Răspândiți gazeta „Transilvania Românească” scrisă pentru nevoile tuturor.

— Dna Nathan Lasăr din Localitate în calitate de Comisioner își ia angajamentul, de a face ori ce Comisionerie ca obținere de pașapoarte, vize cum și ori ce afaceri ce diferite persoane va avea nevoie în București Curs ele vor fi organizate săptămânal Pentru informații la domiciliu Dsale și Redacția Gazetel.

Căutăm persoane care se pot ocupa cu facerea abonamentelor și vânzarea gazetei în întreaga țară.

Învățăcel

la

Autocamioane
pt. transporturi

cu leafă lunară
Lei 200.— și quartir.

A se adresa la
ILIE G. RADULESCU
Str. Canalului
(vis-à-vis de poștă.)

HOTEL, RESTAURANT
ȘI CAPEU

DACIA

PROP. CASEI DE PĂSTRARE
DIN ALBA-IULIA SOC. PE ACȚII

○ Servește zilnic ○
onorata cliențelă
cu cele mai bune produse!

Serviciul prompt
și conștiințos!!!

Saonec cu toate dispoz-

ziție pentru banchete,
serate dansante, ba-
luri și reprezentații
de teatru.

Prețuri foarte moderate!

ADMINISTRAȚIA.

Casa de Păstrare din Alba-Iulia S. A.

Capital societar 2 milioane Lei.

Oferă împrumuturi și credite pentru economi pe ipotecă, ori pe alte garanții.

Escomptează cambii interne și streine.

Primește depuneri spre fructificare pe libele și pe cont curent.

Liquidează avansuri pe efecte publice și pe amanete.

Primește orice valori și documente pentru păstrare.

Acreditează pe toate piețele mai însemnate din strelnetate.

Execută foarte avantajos comisuni de bursă în București și Budapesta.

Cumpără și vinde toate valutele streine.

Pe lângă condițiunile cele mai favorabile **execută rambursări** în Ungaria, Germania, Austria, Cehoslovacia și Iugoslavia pe cursul zilei.

BANCA CENTRALĂ PENTRU INDUSTRIE ȘI COMERȚ S. A.

Sucursala: ALBA-IULIA

Sediul central: CLUJ

Capital social: Lei 50.000.000.—

Filiale: ALBA-IULIA, ARAD, HATĚG, SIBIU, TURDA.

Adresă telegrafică: CENTRALA.

Telefon: 68.

Tot felul de operațiuni de bancă și comerciale.